

Kdo nastoupil předminulý pátek okolo půl šesté do vlaku směr Plzeň, musel nabýt dojmu, že obec folková nejen že doznala značného nárůstu co do počtu, ale i radikálně změnila módní trendy. Omyl. Směrem na západ nemířili pouze návštěvníci letošní Muziky, ale i stádo hejsků s cílem užít si letošní CzechTek.

V našlapaném vlaku tak vedle sebe stáli lidé obracející oči v sloup nad přítomností individuí, které pravděpodobně poněkud předčasně prchly z křesel svých kadeřníků, a ti, jejichž zrak prozrazoval vše, vyjma toho, kam že to skutečně civí. Věřím, že průvodčí (budiž mu čest) si dokázal v duchu představit klidnější zaměstnání, např. typu bagdádského pyrotechnika.

Diváci v Hrádku u Rokycan

foto: Houbák ©

Hned dva vítězové zdejší open scény vystoupili v pátek na hlavním podiu amfiteátru v Hrádku u Rokycan. Plzeňský **Prsten**, který celý program zahajoval a v pořadí třetí **Strašlivá podívaná**. Mezi ně se pak vklínili

Pod černý vrch

. Právě Strašlivka byla tou, jejíž poslední tóny jsem po strastiplné cestě vyslechl. Ačkoliv, pravda, tradiční letní sestřih Petra Merxbauera, alias Bouřkového mraku, ve mně jistě asociace vyvolal.

Ani Muzice se tento rok nevyhnuly nepříjemnosti. Slovenská taneční skupina **Petronella** je dalším letošním účastníkem dopravní nehody a poté, co byli dva její členové převezeni k ošetření, v rámci letošního programu nevystoupila. Ani dva pořadatelé, kteří ucítili při vykládání tíhu pivních sudů, nemohou jistě říci, že by na festival v minulosti neměli i lepší vzpomínky. Proti tomu všemu jsou nějaké dopravní zácpy, jež postihly Folk Team, pouhou maličností.

Napsal uživatel Jaroos
Pondělí, 09 Srpen 2004 04:00

Jakousi dramaturgickou povinností folkových festivalů je nejspíš v poslední době zařazení zástupců jiných žánrů. Na Muzice se této role ujala **Bílá nemoc**. Kapela vydala nové album a právě skladbou " *Červenec*",

jako jeho ochutnávkou, řádně protáhla zvukovody zhýčkaných folkařů. Ty si ovšem již předtím získala vzpomínkou na Františka Stralczynského při skladbě "

Židovka z Toleda

". Navíc přídavek v podobě Kalandrových "

Dětských šatů

" je už v "jistých kruzích" stabilní součástí večerních sejšů?

Jediným vystoupením písničkářského typu byla v pátek **Petra Šany Šanclová**, následovaná pak opět muzikou poněkud svižnější -

Folk Teamem

.

Neřež, pochopitelně v čele s dvojicí Vřeštál - Sázavský, představil vedle svých novějších skladeb i slavné kousky ze svého "bezháckového" období. Bohužel mám osobně dojem poněkud pokažený zařazením písně dotýkající se Honzy Nedvěda. Věřím, že nejen já bych si ji vychutnal lépe, pokud by právě Nedvěd neměl na tomto festivalu vystupovat a nebyl ze zdravotních důvodů nahrazen skupinou Rangers.

Plzeňský **Cop** má po návratu z východu evidentně chuť zahrát si před publikem, které mu rozumí a dokázal to i tentokrát. Jsem zvědav, která z mladých BG kapel mu bude časem alespoň trochu šlapat na paty.

Semtexu už jsem poslední dobu trochu přesycen. Na kotle pod podiem stále funguje a bývá dobrým odlehčením pro

Máci jako za starých dobrých časů

foto: Houbák ©

tancechtivé a rozjívené publikum. Navíc se vytasil i s některými novými skladbami. Na druhou

stranu už to trošičku sklouzává za hranice vkusu, a to i toho "semtexového". Vzpomínám např. na letošní Zahradu, kdy jejich "italskému" songu nadšeně u kapličky plácaly děti desetileté a snad i mladší, u nichž doufám, že v textu rozuměly maximálně spojkám, a to ještě s rezervou.

Po následujících vystoupeních **Slávka Janouška** (se sitárem, jak se snad ono cosi nazývá) a **Vlasty Redla**

večer vrcholil
proměnami

Jaroslava Samsona Lenka

. Celá letošní Muzika byla ostatně jakousi oslavou jeho třicetileté hudební historie. A věřte, že vzorek to byl po všech stránkách reprezentativní (nemá smysl jmenovat zde všechny hity, které zazněly). Postupně se tak představil ve všech svých formacích, tedy

se svou partou

, znovuzrozenými

Máky

, s

Hop Tropem

a právě ve spojení s Redlem a Janouškem (později ještě doplněno o Šany), kdy pánové předvedli nejen nadání hudební, ale i pohybové.

Sobotní dopoledne a doba krátce poobědní patří na Muzice open scéně. Ta byla letos mimořádně kvalitně obsazená. V konkurenci kapel jako **Šantré**, **Douda band**, **Hluboké nedorozumění**

či

Kajkery

nakonec zvítězil

Toman a lesní panna

o jediný hlas před

Carrabinou

a o šest hlasů před

Bodlem

(uspokojivé vítězství folku nad bluegrassem, navíc pro půlku půvabnější části kapely, Romanu Tomáškovou po roce s Prstenem druhý triumf v řadě). Opět se tak potvrdilo, že se zde plzeňským kapelám mimořádně daří (připomeňme vítěze z minulých ročníků - Strašlivá podívaná, Blue Gate, Prsten) ? Slezští Kajkery navíc získali od Samsona nabídku k natočení CD v jeho studiu.

Úvod hlavního sobotního programu patřil legendám - **Pacifiku** a **Taxmenům** (kteří dali k dobru i " *Kaťušu*" v ruském originále). Po dosti odpichovém představení druhých jmenovaných pak předvedl hbitost

svých tří prstů (více zdravých na své pravačce k dispozici neměl)

Jeroným Lešner

. Po jeho akční scéně v hloubětínských štolách můžeme být rádi, že zůstal zachován nejen posluchačům, ale i budoucnosti české geologie.

Ponožky pana Semtamťuka jsem měl tu čest slyšet za poslední týden již podruhé. Po Jihočeském zpívání se přesunuli právě do Hrádku , aby i tady ctěnému publiku svým úžasným způsobem sdělili, že "kachna musí plavat" a další "zásadnosti" svého přívětivého repertoáru.

Z Ostravy přijeli poprvé Muziku objevit **Tempo di vlak**, následovaní vyslanci Folkového kvítku - **Beruškami**

(Folkový kvítek by už zřejmě taky uvítal novou krev. Jména jako Amazonky, Rovnátko a právě Berušky už čekají, že se vedle nich v našich pamětech uhnízdí i někdo jiný) a

Stráníky s Mirkem Ošancem

.

Vítěz Open scény Toman a lesní panna

foto: Houbák ©

Přišel čas pro vítěze open scény - **Tomana a lesní pannu**, vítězstvím překvapených, rozradostněných a... "opojených". Pokud jsem výše podotkl, že místo přeje plzeňským, pak bych nerad, aby vznikl dojem, že si kapela vítězství nezasloužila. Naopak, o svých kvalitách přesvědčují již déle. Navíc mi způsobili "rozkol" v rodině, když jim má choť, nerespektující mé odlišné přání, vhodila na Zahradě svůj hlasovací lístek.

A program šel k vrcholu - zvuky jazzu, dixie a swingu poslal do hlediště **Nadoraz** a **Slávek Janoušek**

v improvizované vsuvce při tónech oslavného songu Samsonovi předznamenal příchod

Pavliny Jíšové

a

CS Bandu

. Ta vedle několika melodií z období Nezmarů představila svou novější tvorbu a vězte, že to byly povětšinou kousky, které se už stačily pevně zachytit v povědomí posluchačů A to se dnes

hned tak někomu nedaří.

Že se dá humor dělat i inteligentně, předvedl svým vystoupením **Jiří Schmitzer**. Písničky prokládané citlivě a vtipně průvodním povídáním člověka, jehož slova ani ve svých drsnějších podobách (mimochodem, víte, že někteří učené jazykozpytci volají po zařazení jistých výrazů do slovníku jazyka spisovného?) nezpůsobí chaos v duších citlivějších jedinců.

Samotný závěr celého festivalu pak patřil skupině **Rangers**. Za zvuků legendárních melodií a zpěvu z jeviště i hlediště se posluchačstvo zvolna rozešlo k autům, ke stanům, do lesů a k občerstvovacím stanicím, aby za pomoci piva "samsonovsky sebestředné" značky vyjevili své čerstvé pocity. Jaké jsou mé? No, že snad za rok budu moci přijet zas. Nevíte, kde bude příště CzechTek?